

0000

Talán bosszus is lesz rám egy kicsit a csukaszürke-ruhás olvasó, hogy most, a háboru szünni nem akaró zaja, véres pusztításai és egymást követő irtózatosságai között *arról a pillanatról* akarok csevegni, mikor mindennek a fürtelemnek vége szakad s mint egy óriási munka jutalmát, nagylelkűen visszaadják nekünk a békét... A béke első pillanatáról akarok írni, fájdalom nem azért, mintha nagyon aktuális lenne. De hiszen ha ma két ember öt percig beszélget egymással, lehetetlen, hogy a legfáradtabb hangon is ne jönné szóba ez a kérdés s a reménykedésbe belemelegedve ne licitálnák túl régen elkészült terveikkel egymást a béke hírének megünneplésében. Talán mindenki, még a legkomolyabb emberek is, terített asztal és cigánymuzsika mellett képzelik el abban a pillanatban a népek millióit, hogy a béke első óráit az esztendő szenvedések után a legféltettebb márnak szenteljük. A sok-sok ember valahogy úgy képzei a béke megünneplését, hogy az egész világ egy nagy vendéglővé alakul át, ahol boldogan, egy új és szebb életbe reménykedve koccintják össze az emberek gyöngyöző itallal telt poharaikat...

A béke megünneplését én is így szeretném, sőt szívem szerint akkor történne, ha a program első pontjaként minden háboruzó nép jámbor viharágyukká öntetné át az öldöklő ágyukat, felégetné a puskákat s csak a muzeumok számára hagyna belőlük korlátolt mennyiséget... S nagyon szeretném az embereket legalább a béke első óráiban boldognak látni, amint bátran: tele reménykedéssel, bizalommal néznek a jövő elé. Ha akkor láthatnám azt, hogy tér vissza arcukba az élet színe, megkínzott karjukba az erő s szemükbe a fény, hogy erős és boldog mindenki, aki elég szerencsés volt megérni azt a pillanatot: talán hamarabb el tudnám felejtetni azt a sok rettenetes hónapot, melyet vérfolyók, hullahegy és temető-mezők irtózatosságot teremtő rájárában töltötték el egy világrész kulturáns népeit.

De ahogy a békétől sem remélek igazságot, megnyugvást, igazi békét, úgy nem tudok hinni *annak a pillanatnak* zavartalan megünneplésében sem, melytől fájdalom, a huszonnyolcadik hónapban is távol állunk. Valahogy úgy vagyok ezzel a pillanattal, mint a végtelen sivatagban utazó vándor, akit a fáradtság és tikkadtság azért nem tud leszédíteni tevéje hátáról, mert összeszorított fogakkal egy oázisról álmodik, mely a távolból mintha közelednék hozzája... De arra nem is mer gondolni, hogy csalódnai fog, hogy nem hűvös és édesvízi kies föld fogja köszönteni, hanem ismét homokbuckák, melyeknek éget és vakít a csillogó porszemük.

szani az egy perccel előbb sebesültek hörgése. A száz és száz ezer katona abban a pillanatban fogja érezni, mennyire elkinzott, elgyötört a teste s észre fogja venni, hogy a kabátujjából vér csurog ki... S mikor felegyenesedik s mély lélegzetet vesz, mind azt hiszi, hogy már tovább nem is bírta volna. A kik idehaza a nélkülözés és az inség városai-ban és falvaiban maradtak, szintén nem tudják majd elképzelni, hogy ment volna ez tovább... Az a pillanat, mely ünneplést vár, nem hiszem, hogy hangos és zajos lesz. Nem hiszem, hogy sokan tudnak majd kurjongatni. Rekedt lesz a torkuk, vörös a szemük és ólomnehéz a karjuk. Már azoknak, akiknek megmarad a szemük és a karjuk. Mert addig a pillanatig még sokan el fogják veszíteni...

Tóth Sándor.

— *A közellátásra szorulóok száma folytonosan és rohamosan emelkedik. — Környékeliek betelepülése Szegedre. —*

(Saját tudósítónktól.) Balogh Károly tanácsos, a hatósági közzelemezési iizem vezetője most terjesztette a tanács elé jelentését a város október havi lisztellátásáról. A nagyon tanulságos jelentésből ki kell emelni azt az érdekes dolgot, hogy a közellátásra szorulóok száma tanyaiak jelentkezése és különösen a környékeliek betelepülése folytán egyre emelkedik.

A jelentés szerint szeptember 15-től október 15-ig terjedő időre a közzelemezési hivatal átvett összesen 6686 zsák lisztet, a melyet ki is adott árusításra a kereskedőknek és pékeknek. A lisztmennyiségért 362825 korona 62 fillér folyt be a közzelemezési iizem pénztárába. Megmaradt az erdélyi menekültek ellátására kiutalt lisztmennyiségből 170, a kóbor cigányok lisztjéből 60 és a közönség ellátására október 15-től november 15-ig terjedő időre 706 zsák liszt.

A közellátásra szoruló közönség száma *folytonosan és rohamosan emelkedik*. Így a legutóbbi napokban Szeged-Felsőtanyáról 268 családnak lisztellátásra való igényét jelentette be a rendőrkapitányi hivatal. Az egyenként jelentkező 706 zsák liszt tehát már ezzel *teljesen ki van merítve*. A liszt-hivatal a legszigorúbb ellenőrzést gyakorolja a visszaélések meggátlására. Az újabb jelentkezők száma azonban, *különösen a környékeliek betelepülése következtében, mind inkább növekedik*.

Említést tesz még arról, hogy szeptember 15-től október 15-ig 55 vagon lisztet utalt ki a Haditermény. Ebből a mennyiségből azonban levonták az augusztusban mért öt vagon buza-előlegről nyert lisztmennyiséget. A közellátásra fordítható lisztmennyiség tehát ötven vaggont tett ki. Az összeírások eredménye szerint Szegednek 65 vagon lisztre van szüksége havonként, hogy minden család megkaphassa a maga kontingensét. Ennyi készlettel azonban nem rendelkezett a város. Így a liszthivatal kénytelen volt minden ember kontingenséből 25 százalékot levonni. Megemlíti még a jelentés, hogy a polgármester a végleges és helyesbített összeírási jegyzéket fölterjeszti a belügyminiszterhez, hogy annak alapján a lakosság a teljes mennyiséget megkaphassa.

— *Időjárás. Többnyire esős idő várható, lényegtelen hőváltozással. Később hősi-lyedés valószínű.*

SÜRGÖNYPROGNOZIS: Eső, később hűvösebb.

— *Körber tanácskozása Tiszával. Budapestről telefonálja tudósítónk: Körber közös*

pénzügyminiszter csütörtök délután Budapestre érkezett. Az állomásról egyenest a miniszterelnöki palotába hajtatott, ahol hosszas tanácskozott gróf Tisza István miniszterelnökkel. Körber éjjel tizenegy órakor visszautazott Bécsbe.

— *Szterényi József Szegeden.* A kereskedelmi és iparkamara meghívására Szterényi József v. b. t. t., volt államtitkár a jövő hónapban előadást tart Szegeden. Az előadás a háboru után beálló gazdasági helyzettel foglalkozni és az eddigi dispoziciók szerint november 12-én lesz a városháza nagytermében.

— *Hirek az orosz különbékéről.* Budapestről telefonálja tudósítónk: A fővárosban néhány nap óta erősen tartja magát az orosz különbékéről szóló hír. Politikai körökben is beszélnek róla és a tőzsdén jelentékenyen érezteti hatását. Hivatalos alapja a hírek nincsen és főleg csak kombinációkon épül. Burián legutóbbi tanácskozása Bethmann-Hollweg birodalmi kancellárral, továbbá Enver basának és a török belügyminiszternek látogatása német politikai és katonai körökben, most pedig Bethmann-Hollweg utazása a főhadiszállásra olyan jelenségek, amelyekből számosan optimisztikus következtetéseket vonnak el.

— *25.000 koronás adomány a fogadalmi templomnak.* Debreceni János szegedi születésű sebencei címzetes püspök, egri érseki helynök, szülővárosa iránti szeretetből 25.000 koronát adományozott az építendő fogadalmi templom főoltárának a költségeire. A város hatósága az adományt az adományozóhoz intézett meleghangú levélben köszönte meg. A levélben a hatóság arra kéri Debreceni János címzetes püspököt, hogy a kegyes adományt a városi főpénztárban kezelt fogadalmi templomalapra utaltassa át.

— *Bethmann-Hollweg a főhadiszálláson.* Berlinből jelentik: Bethmann-Hollweg birodalmi kancellár rövid tartózkodásra a nagy főhadiszállásra utazott.

— *A honvédelgyészség vezetője.* Dr. Pillitz Antal őrnagy-hadbíró, a szegedi honvédelgyészség vezetőjét a kolozsvári hadosztály-bírószághoz helyezték. Helyébe dr. Zsifkovits József százados-hadbíró nevezték ki.

— *A hadiárvakért.* Szeged város árvaszéke közli az érdekeltekkel, hogy a Hangya Szövetkezet 2—3 szegénysorsu szegedi hadiárvat szappanfőző mesterségre teljesen díjtalanul kitaníttatni hajlandó. A tanonc évek alatt az összes költségeket fedezi, arra való jelentkezőknek felsőbb ipari kiképzését is biztosítja. Felszabadulás után őket szappangyárában előmunkásokul, művezetőkül alkalmazza. — Pollák Sámuel és Wellisz Géza szegedi lakosok 10.000 koronát adományoztak olyan rendeltetéssel, hogy abból nemcsak a kamatok, hanem a tőke felhasználásával is hat szegénysorsu szegedi hadiárvat képzett kötélgyártó vagy képzett mezőgazdasági munkásnak kitaníttassanak. Azoknak a 12—15 éves korban levő szegedi származásu, szegénysorsu hadiárvaknak törvényes képviselői, akik a fenti kedvezményeket árvaik részére igénybe venni kívánják, november 15-ig ide irányuló kérelmüket szóval, vagy írásban terjesszék elő az árveszék elnökénél. Mellékelni kell a folyamodó kiskorú születési vagy iskolai bizonyítványát, édes atyjának a háboruban vagy annak következtében történt elhunytát igazoló bizonyítványt és szegénységi bizonyítványt. Közli még az árvaszék, hogy minden reá szoruló szegedi hadiárvat *cipővel és téli ruházattal ellát* a város közönségétől összegyűjtött hadiárva-alapból. Akik ezen köz-

Az a pillanat, melynek az emberek számára új és szebb jövőt kellene szülni, attól félek, nem lesz egyéb, mint egy harsány kommandó melyre lehanyatlanak a harcok száz-ezrek karjai, elesöndesülnek az ágyuk és fegyverek s helyettük rettenetesen főt hallat-